

השופט בחברת עובדי כוכבים ומזלות מיסטיקה, אסטרולוגיה ופאר אפסיכולוגיה בישראל

ויפה עשה השופט בוק, מי שגם פירסם ספר בשם למעלה מן החושמים, שהביא, זו לעומת זו, את שתי התפישות הרווחות ביהדות גם בסוגיה זו של חוכמת הנסתר, ככסוגיות רבות אחרות.

מרד הנפש הבהמית

בנימה רומה פותח גם מאמרו של מרדכי שניר המלמדנו כי לחשיבה היהודית בעת החדשה שני פנים: הפן ההגיוני-הרציונלי-התבוני, המיוצג על ידי הוגה-דעות ענקי כמו שפינוזה, והפן הרמיוני-האיראציונלי-האמונתי המתגלם בתור-רתיקבלה ואשר אותו אין להרוס, בסכנות לר-גיות שונות.

כל ההקדמה ההגיונית הנאה הזאת, מתברר בהמשך, לא באה אלא לנסות תנומה בהגיונו-ההרסני ולהכשיר את הקרקע לקביעה הבאה, לפיה אנו עדים במזל טלה לתחילתה של ררך הנשמה היהודית — זאת, לפי העלילה של מפת מועדי-ישראל — נשמה, שירדה למצרים לח-שיכה גדולה של המדעות והנה במזל טלה, עם ישראל יוצא מן החשיכה של שיעבור מצריים.

התחלה זו כשלעצמה אינה כנראה בגדר הישג גדול כל-כך, שהרי, זוהי (רק) ראשית דרכה של הנפש הבהמית של האדם והעם... לקראת חירות רוחנית עתידה בארץ ישראל.

ואמנם, במזל הבא, מזל שור — הנפש הבהמית מתמרדת, כמו שור הפורק עול, או כמו בני ישראל המתמרדים. נגד משה במידבר-סיני בחרש אייר.

רק במזל תאומים אנו זוכים סוף-סוף, ללהת-קרמותה של הנפש הבהמית מהמזלות הבהמיים, ואל מול האדם התאומים, המייצג את אחרות החברה ואת ציבור ישראל, באקט של מתן התורה בש-נועות.

אתה מסתכל סביב יפהיפה ואינך רואה שום סימן לכך במקומותינו שאכן כבר התקדמה הנ-פש הבהמית שלנו אל מזל האדם. אבל מרדכי שניר הוא אופטימיסט גדול והוא מבטיחנו נאמנה כי במזל זה, שבו אנו עומדים בעצם ימים אלה, צפויות לעמנו, תופעות רוחניות מעניינות וק-בלת מסרים ברמה גבוהה, או התגלויות עב-מים וספניות-חלל, ואפשרויות מעניינות לתיקשורת עם אינטליגנציות מהיקום.

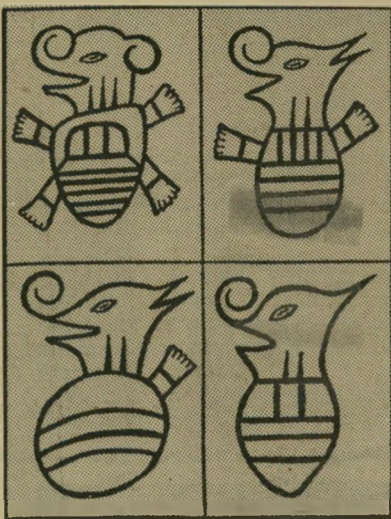
על אפשרויות מעניינות לתיקשורת עם אינטליגנציות קרובות אלינו הרבה יותר וגם נוגעות יותר לחיינו היומיומיים אין מרדכי שניר שלנו מגיד לנו, כצפוי, דבר.

שהרי עובדי כוכבים ומזלות שלנו עסוקים רק בקבלת מסרים ברמה גבוהה, גבוהה מכדי שיוכלו להתפתות לעניינים שברמה נמוכה יותר, כגון התנוונותה ההדרגתית והתקדפותה הפיסית והמיסאפית של הנפש הבהמית שלנו בשנת 40 זו למדינת ישראל.

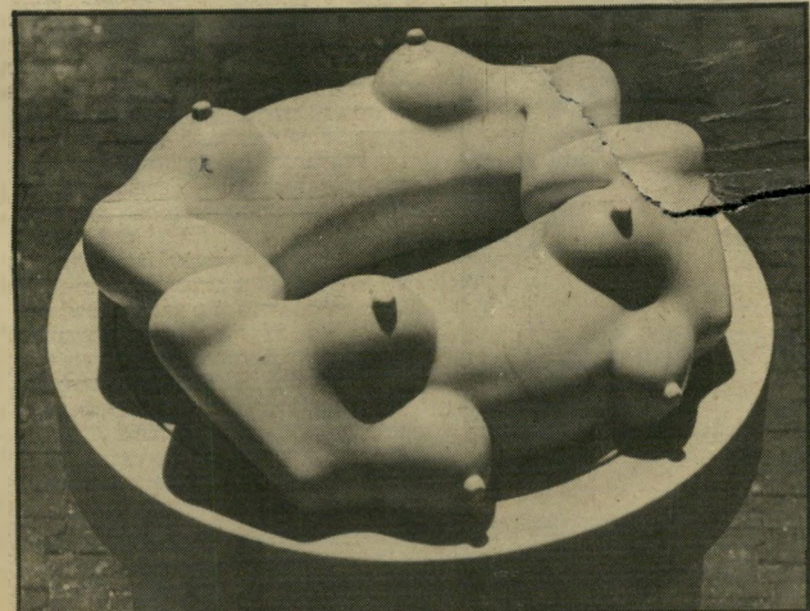
לא להא להמנינו השקועים במ"ש שערי טומאה של חומרות, מטבע זר ומניות יש למחבר שלנו תחוית ברוח אופטימית רומה. מסתבר כי "צפויה פריצה ובניית תשתית כלכלית מעניינת", בתחום כלכלת ישראל. אבל אם גם תחזית זו תתאמת כמו שהתאמתה תחזית אחרת שבכאן, שעל פיה "הצי-בורית הישראלית מזמינה ותזמין בשנת ה'40 למדינת ישראל את המשכילים" — אנשי-הרוח

מהמחלקה לפילוסופיה באוניברסיטת בראילן שעבודת הדוקטור שלה עוסקת בהשלכותיה הפילוסופיות של הפאראפסיכולוגיה — אם אכן יש לזו, השלכות פילוסופיות! — והיא מרצה עתה על תופעות של ראיית העתיד, טלפתיה וראיית הנסתר, אין זה אלא משום שצר המצע מלהזכיר את כולם, אותם ואת מחקריהם, ואם תרצו — "מחקריהם", העמוקים מני חקר והיגיון והם בתחומי של האייגיון, כפי שכבר הציע אורי סלע לקרוא לממלכה זו של סמאל ומטטרון, לילית, בעל זכוב וכל הנכנס לפרד"ס או — לכיסם של הבריות...

בכל זאת אי אפשר שלא לתת את הדעת על ריבויים ככאן של יהודים מסורתיים, ויש להניח: שומרי-מצוות. וזה, בהקשרים שבהם מדובר כ"פרוצדורות שונות של כישוף", הקשורות קשר הדוק — כבוד השופט בוק עצמו מעיד על כך — בכל הצורות השונות של עבודת-האלילים. כלומר, קשורות בכל מה שהרמב"ם הגדול, בחוכ-מתו כידיבה, הותירם כחפץ-לב בשרותם של "הס-כלים ומחוסרי-הדעת, ובכלל הנשים והקטנים שאין דעתם שלמה", ואף קבע שבשלבם ובשל דומיהם חרב בית מיקדשנו ונתארכה גלותנו: ואמנם אני אומר זה לפי שאני יודע שרוב בני-אדם, כולם נפתיים בזה פיתוי גדול מאוד וחושבים שיש בזה עניינים אמיתיים ואין הדבר כן, עד כי הטובים וחסידיים מבני דתנו חושבים שהם דברים אמיתיים אלא שהם אסורים מן התורה ואינם יודעים שהם דב-רים בטלים.

סימנים מדברים:
חדק הפיל פונה תמיד למימין

ציצילינה: צביטה פה, צביטה שם (יהודה נוימן, 1966-87, המוזיאון הפתוח)

מתנסית החברה הישראלית, החילונית כרתית, בשנים אלה.

שהרי פאראפסיכולוגיה וכישוף, עיקום מזל-גות ודרישה אל המתים אפשר לתאר גם במילה אחרת, וכבר עשו זאת לא-מעטים לפני: דקארנס, גל התנוונות הפוקר את הרוח ואת החברה בעי-תות מבוכה ואובדן עשתונות. ואין צריך ללכת אל התאולוגיה-הפרוטסטנטית של הוגה-דעות כפנחס

גוסטף גרינדגנס בתור מפיסטו

זה לא היה טיבני אילו זה לא קרה. כלומר, אילו לא הופיעו בישראל טרופה ומטרופת, מאברת צפון ומאברת מצפון זו של ימינו, געי-גועים כבירים אל כל מה שהוא מעבר ליומיומי, מעבר למציאות, מעבר לנתפש בחושים: לפאי-ראפסיכולוגיה ולתורת-הנסתר, לאסטרולוגיה ולמחשבי-קיצין, לתיאוסופים ולמלחשי-לחשים, כמו גם לכיתות דתיות ומשיחיות מכל סוג וגוון

שרה, או אל סיפורי הבעש"ט הפולקלוריסטיים-התמימים שהוא מגיש לנו בכל חג ומועד, כדי לראות כמה פשה הנגע שמקט נורדאו כבר נדרש לו בשעתו ועד מה רבים הם התמימים הנופלים בפחים הרבים שבכאן.

מפתחות סודיים

כבוד השופט בוק אינו, כמובן, בעל-הכנף התמותני היחיד שהסתנו כאן למחיצה של עכ"ם, פשוטו כמשמעו. תמצא כאן את מודענו האסי-טרולוג אילן פקר, עורך-דין במיקצועו והובר בכיר כבים לפרנסתו, המצטט כאן את "המרוים הגדול ארגר קייס" אשר קבע, "באחד הטראנסים המ-פורסמים שלו, כי השפעת הכוכבים על האדם, באה לידי ביטוי ברמת של התנועה שבפניו (ו) ולא ברמה של הרוח". בצידו תמצא את אברהם אלישע אשר, כך נאמר לנו, "הוא מנסה בעולם שבהם חקר אצרות מלכים-התרבויות עתיקות — אוצרות אשר יחס (לד"ר) להם כוחות מאגיים ומופלאים ומה 15 שנה הוא מתעמק בחקר המקרא, שבו גילה מפתחות סודיים". את הר"ר יצחק חיותמן הכותב על "13 היבטים של ירושלים של מעלה", היבטים שאליהם עוד נחזור, ואף את מודענו הזוכרה לטוב מרגוט קלאוזנר, הדרומת המפורסמת ביותר בישראל אל המתים, התורמת כאן — לא אופתע לשמוע שחיבורה זה נכתב לאחר פטירתה — קווים לדיוקנו של אליהו הנ-ביא שהיה, כידוע, "נביא, קוסם גדול, לוחם, מורה, מרפא-זכבן אלמוות", ועל פי מסורת "מהפכנית" אחת המצוטטת כאן אף זכה לעמוד בראש בית מידרש לנביאים על הכרמל, "בית-מידרש" ששי-מש "גרעין והתחלה" של כת האיסיים המאוחרת בלא-פחות מ-800 שנה.

אם אינני מצטט שמות נוספים המופיעים כאן — לצד אותו הר"ר אשר אקופמן, מרצה בכיר לפסיקה באוניברסיטה העברית בירושלים, אשר לפי החוברת שלפנינו, מקריש "בשנים האחרונות את רוב עיתותיו לחקר תעלומת מיקומו האמיתי של המיקדש בירושלים", או הר"ר יהודית רונן

המציעות גאולה בעתיד לא נראה לעין וגובות בינתיים את מחירה בדמי-חבר או אף בהפקעת כל ההכנסות, או מחפות על דלות העולם הרוחני שלהן במשמעות-חיים קולקטיבית מחמירה שאי-נה מותירה ליחיד זמן להיריה-כפירה. מובן שאנו כוללים בכלל זה גם את תופעת החוורים בתשובה שלנו, הללו שלכאורה נותרו בלא שאי-לות.

אמרנו טיבני ווראי גם צפוי במציאות שהיא פחות מאטראקטיבית, הרבה פחות ממושכת: מצי-אות הרוחפת את האדם לחקור כל מה ש-מא-חוריה" או "למעלה" ממנה, אפילו כל מה שיש לגוררים החדשים-ישנים להציע אינו אלא קש וגבבא או פחות מזה: דברי שרלטאניות גמורה. אבל למצוא שופט בית-מישפט מחוץ בישראל, אדם נכבד שהוא גם בעל תואר פרופסור, כשהוא אורח לחברה לקוסמי קסמים, מעוגנים ומ-נחשים ומכשפים וחוריי-חבר ושואלי-אוב ויד-עונים ודורשים אל המתים (ראה ספר דברים) — זה בוודאי שאינו מעשה שבכל יום, גם אם תרומתו שלו לאותה חברותא מפקפקת היא הבהירה וההגיונית ביותר ואף אינה נעדרת סימני חוש-המוור. דבר שהוא כידוע נדיר ביותר בין מכשפים והוברים בכוכבים.

וזה, כלומר, הצטרפותו של השופט הנכבד למעוגנים, היתה בוודאי גם הסיבה מדוע הינחתי בשעתו הצירה, לעיון נוסף ולתגובה, את דר-הירחון החרש סודותו, שיוצא לאור — על ידי האגודה הבינלאומית לפיתוח המודעות בישראל, שמרכזה בחיפה ועניינה "הגות, מיסטיקה, קבלה ופאראפסיכולוגיה" (הפסיכולוגיה של הנסתר).

וזו בוודאי גם הסיבה שעורכה של אותה חוברת, אברהם אלישע, בחר רווקא בחיבור-הר-צאתו של השופט יעקב בוק, לשעבר מרצה לקי-רימינולוגיה באוניברסיטת בראילן, לפתוח בו את כתבי-העת של אגודתו הנכנס לשנתו הר-ביעית, אבל רק זה לא-יכבד הפך לריריחון, דבר שיש בו כדי להעיד על ההתעניינות הרבה הרור-חת בקירבנו בנושאים שהוא עוסק בהם. כמו גם — לדעתי — על משבר הרוח הגדול שבו